

[Steffensen]

der er forløbet siden da. Man siger, at der har været løbende kontakt imellem hospitalernes ledelse og de forhandlende kommuner og amtskommuner. Det kan være meget godt, men det hjælper ikke meget, hvis det er således, at det, man når frem til, kun bliver en orientering til hospitalerne om, at det er sådan og sådan og man må altså indstille sig på det og det. Reelt er det jo ikke sådan, at nogen af de to hospitaler har godkendt disse planer eller disse skitser til planer, som har foreligget indtil nu.

Vi har hørt både ved debatten her i efteråret og også siden forsikringer i udvalget fra ministeren om, at grovskitsen er den tilgrundliggende skitse for det, som skal ske, og tilgrundliggende for ministerens holdning. Det betrygger os i nogen grad, at ministeren har kunnet give tilsagn om det. Der er ingen, der taler om, at man vil nedlægge hospitalerne, men vi ved jo alle, at det betyder en ændring af hospitalerne, hvis de planer, som nu foreligger, bliver de endelige. Jeg vil spørge ministeren, om ministeren også vil sikre, at dette ikke sker.

Det centrale i det alt sammen er sygeplejeskolerne for begge hospitaler. Det er jo umuligt at bevare disse uddannelsesinstitutioner, hvis man ikke har det fornødne grundlag i begge hospitalers virke. Der er ingenting, der kunne hindre os i at have sympati for, at begge hospitaler føler, at deres fremtid er alvorligt truet. Jeg skal nævne nogle enkelte ting – der er nævnt mange allerede.

Sankt Lukas Stiftelsen skal afgive en hel gynækologisk afdeling. Diakonissestiftelsen står i grovskitsen normeret til 250 aktive senge. Det er ifølge de nuværende planer skåret ned til 180 senge. Gælder ministerens tilsagn om, at grovskitsen skal følges, også på dette område, så man kan sikre, at man får det grundlag, som grovskitsen indeholder, og som hospitalerne føler sig nogenlunde trygge ved at henholde sig til?

I den plan, der nu er fremlagt for Diakonissestiftelsens fremtid, er der i hvert fald intet, der sikrer Diakonissestiftelsens sygeplejeskole.

Fra borgmestrenes side ønsker man, at der skal fastlægges fremtidige aftaler for en 3-årig periode. Man må nok sige: hvordan i alverden skal aktive hospitaler kunne gøre dette? Alene af planlægningsmæssige grunde er det næsten umuligt for dem, hvis man ik-

ke har mere end en 3-årig periode at arbejde med. Derfor er deres eksistens som aktive hospitaler i hele planlægningsperioden indtil 1992 nødvendig at få stadfæstet for hospitalerne, hvis de skal kunne have tillid til, at grovskitsens linjer og grovskitsens planer i øvrigt skal være grundlaget for deres virke. Hvis man kunne forestille sig det, er der ingen tvivl om, at hospitalerne ville føle sig trygge ved det. Det er det, vi i dag mangler; det er det, vi spørger ministeren om. Vil ministeren være med til at give den sikkerhed på en sådan måde, at hospitalernes fremtid som de hospitaler, vi kender i dag, fortsat må være sikret?

Kristeligt folkeparti er tilfreds med, at vi i dag står over for at kunne vedtage dette beslutningsforslag. Naturligvis er følgen deraf, at man så må tage de konsekvenser, der måtte være nødvendige for at føre planerne ud i livet.

Flygaard (DR):

Det er med tilfredshed, retsforbundet kan konstatere, at vi i dag står over for vedtagelsen af et beslutningsforslag, der er med til at sikre såvel Diakonissestiftelsen som Sankt Lukas Stiftelsen.

Når man tager i betragtning den debat, der har været om disse to hospitaler, når man tager i betragtning, i hvor høj grad de har følt sig alvorligt truet, og når man også tager i betragtning, at man har været i stand til for Diakonissestiftelsens vedkommende at indsamle et antal underskrifter, jeg kan ikke huske det nøjagtige tal, men vel i en størrelsesorden omkring 200.000, siger det vel noget om, hvilken folkelig opbakning der er til sådanne hospitaler. Der er ingen tvivl om for de partiers vedkommende, der står bag beslutningsforslaget, at det har været en yderligere opfordring til dem om at sikre, at man fik realiseret det, et meget stort antal mennesker virkelig sætter pris på.

Der har fra forskellig side i dag, fra de partiers side, der går ind for at bevare de to hospitaler, været sagt så meget, at det nok vil være svært på nuværende tidspunkt at føje noget nyt til. Jeg skal blot slutte med at sige, at retsforbundet selvfølgelig i overensstemmelse med det, vi har givet udtryk for, vil stemme for det foreliggende beslutningsforslag.